

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการศึกษา เรื่อง ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองที่มีผลต่อการกำหนดความเหมาะสมของราคาการดำเนินงานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ในที่สนะของบุคลากรด้านช่างโยธา ผู้วิจัยจะแบ่งออกเป็น 3 หัวข้อดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- μ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D. แทน ส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N แทน จำนวนกลุ่มประชากร

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอเป็นตอนๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 บริบทของพื้นที่ของจังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพ ประสบการณ์ในการทำงานด้านช่างโยธา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองที่มีผลต่อการกำหนดความเหมาะสมของราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องในการผลิต การเอื้อประโยชน์ของนักการเมือง การแสวงหาค่าเช่าของราชการ บทบาทของประชาสังคม จำนวน 16 ข้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สภาพบริบทของจังหวัดจันทบุรี

ในการนำเสนอสภาพบริบทของจังหวัดจันทบุรีในภาคินพนธ์นี้จะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 หัวข้อที่สำคัญ คือ

1. สภาพบริบททางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดจันทบุรี
2. สภาพบริบททางการปกครองท้องถิ่นของจังหวัดจันทบุรี

1. สภาพบริบททางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดจันทบุรี

จันทบุรีเป็นเมืองเก่าจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เชื่อกันว่ามีอายุ ไม่นต่ำกว่า 1,000 ปี สร้างขึ้นโดยชนชาติขอม หัวเมืองเดิมตามศิลาจารึก เรียกว่า “ควนคราบุรี” ชาวพื้นเมืองเรียกว่า “เมืองกาไว” ตามชื่อ ผู้ปกครองเมือง เมืองจันทบุรี เดิมตั้งอยู่บริเวณหน้าเขาสระบาป มีชนพื้นเมืองเดิมอาศัยอยู่ เรียกว่า “ซอง” มีภาษาพูด เป็นภาษาของตนเอง แตกต่าง จากภาษาไทย และภาษาเขมร ปี พ.ศ. 1800 ได้มีการย้ายถิ่นฐานมาสร้าง เมืองใหม่ ที่บ้านหัววัง ตำบลพุงทลาย ซึ่งอยู่ใกล้กับแม่น้ำจันทบุรี ในปัจจุบัน ต่อมาปี พ.ศ. 2200 ได้ย้ายมาสร้างเมืองใหม่ที่บ้านลุ่มอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจันทบุรี (สิยา. ออนไลน์. 2554)

ในปี พ.ศ. 2310 หลังจากกรุงศรีอยุธยาเสียกรุงให้แก่พม่า สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ได้เข้ายึดเมืองจันทบุรี เพื่อใช้เป็นแหล่ง สะสมเสบียงอาหารและรวบรวมกำลังพล เพื่อใช้ในการ กอบกู้กรุงศรีอยุธยา คืนจากพม่า ต่อมาในปี พ.ศ. 2436 ฝรั่งเศสได้เข้ายึดเมือง จันทบุรีไว้วันถึง 11 ปี จนไทยต้องยกดินแดนชายฝั่ง ด้านซ้ายของแม่น้ำโขงให้กับฝรั่งเศส เพื่อแลกเมืองจันทบุรีกลับคืนมา (สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดจันทบุรี. ออนไลน์. 2553)

ต่อมาได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นแบบมณฑลเทศาภิบาล จัดตั้ง มณฑลจันทบุรี โดยจันทบุรี ระยอง และตราด อยู่ในเขตการปกครอง จนถึงปี พ.ศ. 2476 ภายหลัง การเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบ ประชาธิปไตย จึงยกเลิกมณฑลเทศาภิบาล และได้จัด ระเบียบบริหารราชการ แผ่นดินใหม่โดยแบ่งออกเป็นจังหวัด และอำเภอ ดังนั้นเมืองจันทบุรี จึงมีฐานะเป็นจังหวัดจนถึงปัจจุบัน (เที่ยวทั่วไทย. ออนไลน์. 2553)

สำนักงานสถิติจังหวัดจันทบุรี (2547 : 1 - 3) กล่าวถึง สภาพพื้นที่โดยทั่วไป ทางด้านทิศเหนือ และทิศตะวันออก เป็นป่าไม้ ภูเขา และที่ราบสูงเป็นส่วนใหญ่ อยู่สูงจากระดับ น้ำทะเล 30 - 190 เมตร ทิศใต้เป็นชายฝั่งทะเลมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม บางแห่งเป็นอ่าวแหลม และหาดทราย สูงจากระดับน้ำทะเล 1 - 5 เมตร พื้นที่จังหวัดจันทบุรี แยกลักษณะภูมิประเทศออก ได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

ภูเขาสูงและเนินเขา ได้แก่ ด้านตะวันตกเฉียงเหนือติดกับจังหวัดระยองและจังหวัดฉะเชิงเทราในเขตอำเภอแก่งหางแมว มีเขาชะมูล ชะอม และ ลำปลายประกาด เป็นต้นกำเนิดลำน้ำสาขาของคลองวังโตนด ทางตอนเหนือ และตะวันออกมีทิวเขาจันทบุรี ประกอบด้วย เขาสอยดาวเหนือ เขาตะเคียนทอง เขาพระบาทพลวง เขาปล้อง เขาสอยดาวใต้ ทิวเขาจันทบุรีทอดตัวจากเขตติดต่อ จังหวัดสระแก้วลงมาตอนกลางของจังหวัด บรรจบกับเขาสามง่ามของทิวเขาบรรทัด ทิวเขาจันทบุรีครอบคลุมพื้นที่ด้านตะวันออก ของกิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ ตะวันตกของอำเภอสอยดาวและอำเภอโป่งน้ำร้อน ส่วนเขาสามง่ามอยู่ทางใต้ของอำเภอโป่งน้ำร้อน ตะวันออกของอำเภอมะขาม และ ตอนเหนือของอำเภอขลุง นอกจากนี้มีภูเขาสระบาปอยู่ในพื้นที่ เขตติดต่ออำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอมะขาม และอำเภอขลุง ส่วนเนินเขามีกระจาย อยุ่ทั่วไปในทุกอำเภอ / กิ่งอำเภอ

ที่ราบสูงและที่ราบเชิงเขา ได้แก่ ด้านตะวันออกของเขาสอยดาวจรดชายแดนไทยกัมพูชา ในพื้นที่อำเภอสอยดาว อำเภอโป่งน้ำร้อน ด้านใต้ของเขาสามง่าม พื้นที่ตอนกลางอำเภอขลุง และตะวันออกของอำเภอมะขาม อีกบริเวณหนึ่งระหว่าง เขาสอยดาวกับเขาชะมูล ในพื้นที่อำเภอแก่งหางแมว กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ และทางตอนเหนือของอำเภอท่าใหม่

ที่ราบลุ่มน้ำและที่ราบชายฝั่งทะเล ได้แก่ ลุ่มน้ำคลองโตนดไหลผ่านอำเภอแก่งหางแมว กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ อำเภอท่าใหม่ ลุ่มน้ำจันทบุรีไหลผ่านทางตะวันตกของอำเภอมะขาม อำเภอเมืองจันทบุรีและอำเภอแหลมสิงห์ ลุ่มน้ำพังราด มีเฉพาะลำน้ำสาขา อยู่ในพื้นที่อำเภอนายายอามแล้วไหลไปบรรจบกับลำน้ำสาขาจากอำเภอแกลง จังหวัดระยอง รวมเป็นลำน้ำพังราดไหลลงใต้เป็นแนวเขต ระหว่างจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดระยอง ลุ่มน้ำเวฬุไหลจากเหนือลงใต้ในเขตอำเภอขลุง ส่วนที่ราบชายฝั่งทะเล ได้แก่ พื้นที่ตอนใต้ ของอำเภอนายายอาม อำเภอท่าใหม่ อำเภอแหลมสิงห์ และอำเภอขลุง

นอกจากนี้จังหวัดจันทบุรีมีชายฝั่งทะเลระยะทางยาวประมาณ 108 กิโลเมตร มีอ่าวและหาดทราย หลายแห่ง และมีเกาะต่าง ๆ ที่สำคัญดังนี้คือ

เขตอำเภอแหลมสิงห์ มี 5 เกาะ ได้แก่ (1) เกาะนมสาว พื้นที่ 20 ตารางกิโลเมตร อยู่ตรงข้ามอ่าวกระทิง (2) เกาะจุฬา พื้นที่ 1 ตารางกิโลเมตร อยู่ปากน้ำจันทบุรี (3) เกาะเปริด พื้นที่ 52 ตารางกิโลเมตร ปัจจุบันมีทางรถยนต์เชื่อมระหว่างเกาะกับชายฝั่งแล้ว (4) เกาะนางรำ พื้นที่ 12 ตารางกิโลเมตร อยู่ใกล้กับเกาะเปริด (5) เกาะขวาง พื้นที่ 36 ตารางกิโลเมตร อยู่ใกล้กับเกาะเปริด

เขตอำเภอขลุง ได้แก่ เกาะจิกนอก พื้นที่ 62 ตารางกิโลเมตร อยู่ใกล้กับแม่น้ำเวฬุ

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปจังหวัดจันทบุรีตั้งอยู่ในเขตที่มีอากาศร้อนชื้น มีฝนตกชุกติดต่อกันประมาณ 6 เดือน/ปี และในปี 2546 มีฝนตกจำนวน 159 วัน วัดปริมาณน้ำฝนโดยรวม

2,472.9 มิลลิเมตร และเดือนที่มีอุณหภูมิต่ำสุดในรอบปี คือ เดือนธันวาคม วัดได้ 17.4 องศาเซลเซียส เดือนที่มีอุณหภูมิสูงสุด ในรอบปี คือ เดือนพฤษภาคม วัดได้ 36.5 องศาเซลเซียส จังหวัดจันทบุรี ประกอบด้วย 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน ตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน ตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว ตั้งแต่กลางเดือนพฤศจิกายน ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญในจังหวัดจันทบุรี จำแนกได้ดังนี้
แร่ธาตุ จันทบุรีมีแร่ธาตุ หลายชนิด ที่รู้จักกันโดยทั่วไป ได้แก่ พลอยแดง (ทับทิม) พลอยเหลือง (บุษราคัม) พลอยเขียว (มรกต) พลอยน้ำเงิน (ไพลิน) พลอยโกเมน พลอยสตาร์ ฯ

ป่าไม้ จันทบุรีมีพื้นที่ป่าทั้งหมด จำนวน 1,165,281 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 29.42 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยแยกเป็นป่าสงวนแห่งชาติ 18 ป่า ป่าอุทยานแห่งชาติ 2 ป่า ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี จำนวน 1 ป่า เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน 1 แห่ง

แหล่งน้ำ จังหวัดจันทบุรี มีแม่น้ำที่สำคัญ 4 สาย คือ

1. แม่น้ำจันทบุรี มีต้นกำเนิดจากเขาสอยดาวใต้ ในเขตอำเภอโป่งน้ำร้อน และเขาสามง่าม เขาชะอม ในเขตอำเภอมะขาม ไหลผ่านอำเภอเมืองจันทบุรี ออกสู่อ่าวไทยในเขตอำเภอแหลมสิงห์

2. แม่น้ำพังราด ประกอบด้วยลำน้ำสายสั้นๆ ในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง และนายายอาม จังหวัดจันทบุรี ไหลมาบรรจบกัน แล้วไหลออกสู่ปากน้ำพังราด เป็นแนวเขตระหว่างจังหวัดจันทบุรี และระยอง

3. แม่น้ำเวฬุ มีต้นกำเนิดจากเขาชะอม เขามะกอก และเขาสระบาป ไหลผ่านอำเภอขลุง และออกสู่ทะเลทางเกาะจิก อำเภอขลุง

4. คลองวังโตนด ประกอบด้วย 2 สาขา คือ สาขาด้านซ้าย มีต้นกำเนิดจากเขาตี่เสียด ซึ่งไหลไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ และสาขาด้านขวา ซึ่งมีต้นกำเนิดบริเวณเขาชะมูก

จากสภาพทางภูมิประเทศ ภูมิอากาศและทรัพยากรธรรมชาติดังกล่าวเป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของคนจันทบุรี คือ การเน้นเรื่องการเกษตรเป็นหลัก เราจะได้เห็นได้จากข้อมูลที่ว่าจังหวัดจันทบุรีมีเนื้อที่ทำการเกษตรทั้งสิ้นประมาณ 2,044,267 ไร่ จำแนกในการใช้เนื้อที่เพาะปลูกไม้ผลและพืชยืนต้นประมาณ 1,500,459 ไร่ พืชไร่ 473,635 ไร่ ปลูกข้าว 33,058 ไร่ และปลูกผัก 37,115 ไร่โดยประมาณ ส่วนใหญ่จะใช้เนื้อที่ในการเพาะปลูกยางพารา ประมาณ 546,894 ไร่ รองลงมาคือ ทุเรียน 294,391 ไร่ และ เงาะ 208,408 ไร่ พืชที่มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่มากที่สุดคือข้าวโพดรับประทานฝักสด ประมาณ 23,702 กิโลกรัมต่อไร่

รองลงมาคือ อ้อย ประมาณ 7,875 กิโลกรัมต่อไร่ สับปะรด ประมาณ 4,684 กิโลกรัมต่อไร่
มันสำปะหลัง ประมาณ 4,208 กิโลกรัมต่อไร่

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก (ออนไลน์. 2554) สรุปอาชีพ
ที่สำคัญในจังหวัดจันทบุรีจะประกอบด้วยอาชีพต่อไปนี้ คือ

1. เกษตรกรรม เช่น การทำสวนผลไม้ สวนยางพารา ประมง ทำไร่ ทำนา เป็นต้น

พืชที่สำคัญทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ผลไม้ ได้แก่ทุเรียน มังคุด เงาะ ลองกอง ลำไย
มีพื้นที่เพาะปลูกรวม 6 แสนไร่เศษ พริกไทย มีพื้นที่เพาะปลูก 1 หมื่นไร่เศษ และยางพารา มีพื้นที่
เพาะปลูก 6 แสนไร่เศษกล่าว โดยสรุปแล้วมูลค่าการผลิตสินค้าเกษตรจะมีดังนี้คือ

1.1 ด้านกสิกรรม 24,817 ล้านบาท

1.2 ด้านประมง 4,881 ล้านบาท

1.3 ด้านปศุสัตว์ 553 ล้านบาท

2. อุตสาหกรรม เช่น การเจียรไนพลอย ทอเสื่อ กระเบื้องดินเผา เป็นต้น

กล่าวโดยเฉพาะสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับปี 2550 จะพบว่ามี การส่งออกทั้งประเทศ คิดเป็น
มูลค่า 185,150.72 ล้านบาท และถือเป็นอันดับที่ 5 ของรายการสินค้าส่งออกของประเทศ ในส่วนของ
จังหวัดจันทบุรีนั้นเป็นผู้ทำรายได้คิดเป็น 17,090 ล้านบาทหรือเป็นร้อยละ 9.23 ประเทศที่ส่งออก
ไปจำหน่าย ออสเตรเลีย/สหรัฐอเมริกา/ สวิตเซอร์แลนด์/เบลเยียม

สำนักงานสถิติจังหวัดจันทบุรี (2547 : 4) ส่วนโรงงานอุตสาหกรรมอื่นๆ
ในจังหวัดจันทบุรี มีทั้งหมด 602 โรงงาน เงินลงทุนทั้งหมด 5,324.99 ล้านบาท ก่อให้เกิด
การจ้างงาน 8,997 คน อุตสาหกรรมที่มีสถานประกอบการมากที่สุด คือ อุตสาหกรรม
ประเภทเกษตรจำนวน 178 สถานประกอบการ รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทขนส่ง
จำนวน 81 แห่ง และอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมประเภทอาหาร จำนวน
2,485.04 ล้านบาท รองลงมาคือ อุตสาหกรรมประเภทขนส่งจำนวน 462.90 ล้านบาท

2.1 อุตสาหกรรมแปรรูปจากสินค้าเกษตร เช่น การทำผลไม้แปรรูป อาหาร
ทะเลแช่แข็ง เป็นต้น

2.2 งานบริการ เช่น ธุรกิจโรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร สถานที่ท่องเที่ยว เป็น
ต้น

ในกรณีของงานบริการเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวจะพบว่า จังหวัดจันทบุรีมีแหล่ง
ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์และศาสนสถาน แหล่งท่องเที่ยว
ทางวัฒนธรรมและหัตถกรรม และแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ดังนี้

แหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ และศาสนสถาน ได้แก่ รอยพระพุทธรูปที่บนเขาคิชฌกูฏ วัดโยธานิมิตร วัดเขาสุกิม วัดปลับบางกะจะ วัดมังกรูปพาราม วัดไร่ล้อม วัดทองทั่ว ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช อุตุเรือสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช โบราณสถานค่ายเนินวง คูขี้ไก่อ่ ดึกแดง พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพนัชนันวี

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและหัตถกรรม ได้แก่ บ่อพลอย ที่เขาพลอยแหวน ทอเสื่ออกหมู่บ้านเสม็ดงาม และบางสระเก้า ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดจันทบุรี

แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาสอยดาว อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ น้ำตกตรอกนอง น้ำตกคลองนารายณ์ ถ้ำเขาวง หาดแหลมเสด็จ หาดอ่าวกระทิง หาดอ่าวยาง หาดเจ้าหลาว หาดคู้้งวิมาน หาดแหลมสิงห์ ฟาร์มปลาโลมา โอเอซิสซีวิลด์

แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลน ได้แก่ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริป่าชายเลนบ้านท่าสอน (สำนักงานปลัดจังหวัดจันทบุรี. ออนไลน์. ม.ป.ป.)

2. สภาพบริบททางการปกครองท้องถิ่นของจังหวัดจันทบุรี

โดยภาพรวมของการปกครองในจังหวัดจันทบุรีนั้น ประกอบด้วย การปกครองที่สำคัญ 2 รูปแบบ คือ

การปกครองส่วนภูมิภาค และการปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ในส่วนของการปกครองส่วนภูมิภาคนั้นจะพบว่า จังหวัดจันทบุรียังถือว่าเป็นการปกครองหลักของจังหวัด ตัวอย่างเช่นในปี พ.ศ. 2546 จังหวัดจันทบุรีแบ่งเขตการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็น 9 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 76 ตำบล 721 หมู่บ้าน อำเภอ / กิ่งอำเภอ ต่างๆ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอขลุง อำเภอท่าใหม่ อำเภอโป่งน้ำร้อน อำเภอมะขาม อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอสอยดาว อำเภอแก่งหางแมว อำเภอนายายอาม และกิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ ส่วนในปัจจุบันจะพบว่าการปกครองส่วนภูมิภาคของจังหวัดจันทบุรีจะแบ่งออกเป็น 10 อำเภอ 76 ตำบล 728 หมู่บ้าน 33 ชุมชน

ส่วนการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ในปัจจุบันจะประกอบด้วย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่สำคัญ คือ

2.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง

2.2 เทศบาล 30 แห่ง (เทศบาลเมือง 3 แห่ง เทศบาลตำบล 27 แห่ง)

2.3 องค์การบริหารส่วนตำบล 51 แห่ง

องค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรีนั้น มีพัฒนาการเช่นเดียวกับการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอื่นๆ โดยทั่วไป เนื่องจากการเกิดขึ้นมาในการปกครองท้องถิ่นในแต่ละจังหวัด ภายใต้การกำหนดนโยบายในระดับชาติ ที่มีลักษณะเป็นมาตรฐานทั้งประเทศ เราจึงสามารถสรุปพัฒนาการในการปกครองท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีเป็น 2 ช่วง ดังนี้

2.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคการมอบอำนาจการบริหาร (พ.ศ. 2476 - 2540)

2.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคการกระจายอำนาจ (พ.ศ. 2540 - ปัจจุบัน)

2.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคการมอบอำนาจการบริหาร (พ.ศ. 2476 - 2540)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระหว่างปี พ.ศ. 2476 - 2540 มีการพัฒนาขึ้นมาจากเดิมในช่วงการรวมศูนย์สู่การมอบอำนาจ (Devolution) ก็คือ รัฐได้กำหนดให้เป็นองค์กรในลักษณะของนิติบุคคล (Legal Person) กล่าวคือ เป็นองค์กรที่สามารถบริหารงานในลักษณะที่เป็นกิจกรรมทางกฎหมาย แต่การเป็นองค์กรนิติบุคคลดังกล่าวนี้ก็ยังไม่พัฒนาถึงขั้นการมีอำนาจอิสระเป็นของตนเอง (Autonomy) เริ่มต้นตั้งแต่การจัดตั้งเทศบาลในปี พ.ศ. 2476ต่อมาในสมัยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงครามนั้นการกระจายอำนาจถูกใช้เป็นเครื่องมือในการขยายฐานอำนาจทางการเมืองแทนที่อำนาจดังกล่าวจะกระจุกอยู่เฉพาะในส่วนกลางโดยการขยายบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้กว้างขวางขึ้น จอมพล ป. ได้ผลักดันกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายฉบับให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล ได้แก่ พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495 พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 และการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 222/2499 การขยายฐานอำนาจทางการเมืองของจอมพล ป. พิบูลสงครามโดยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เนื่องมาจากจอมพล ป.ฯ ขาดฐานอำนาจทางการเมืองที่เสริมหนุนโดยกำลังทหารในการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในขณะที่พลเอกสฤษดิ์ ธนะรัชต์ มีฐานอยู่ที่กองทัพบกและพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ก็มีฐานอยู่ที่ตำรวจ การขยายบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจอมพล ป. ก็นำข้าราชการส่วนกลางเข้ามามีบทบาทในสุขาภิบาล เทศบาล และ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเช่นกัน เช่น ปลัดอำเภอ นายอำเภอ ปลัดจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นต้น ดังนั้น ในช่วง พ.ศ. 2476 - 2540 จึงยังไม่เกิดการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นขึ้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดตั้งและพัฒนาการในจังหวัดจันทบุรีช่วงเวลานี้สามารถแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบคือ

2.2.1 เทศบาล

2.2.2 องค์การบริหารส่วนจังหวัด

2.2.3 องค์การบริหารส่วนตำบล

ตัวอย่างที่เด่นชัดที่สุดก็คือ เทศบาล เทศบาลได้รับการจัดตั้งหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 โดย คณะราษฎร ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 และได้มีการจัดตั้งเทศบาลขึ้นเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2478 จำนวน 35 แห่ง เทศบาลที่จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ. นี้มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่สามารถดำเนินกิจกรรมและทำนิติกรรมทางกฎหมายได้ แต่เทศบาลในยุคนี้ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ของตนเอง (Autonomy) เนื่องจากการจัดตั้งเทศบาลเกิดขึ้นภายใต้ระบอบอำมาตยาธิปไตยที่อำนาจตัดสินใจอยู่ในมือของกลุ่มข้าราชการ ดังนั้น จึงพบว่า นายอำเภอหรือข้าราชการบำนาญเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในเทศบาล

เทศบาลถือได้ว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประวัติความเป็นมายาวนานมากที่สุดในปัจจุบัน (ไม่นับรวมสุขาภิบาลซึ่งได้ปัจจุบันได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลไปหมดแล้ว) เทศบาลในประเทศไทย ถือกำเนิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2476 ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 1 ปี ภายใต้อำนาจของพระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ปรีดี พนมยงค์ ถือเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งที่เกิดจากการจัดตั้งเทศบาลขึ้นในปี พ.ศ. 2476 และเป็นผู้นำแนวคิดเรื่องการปกครองท้องถิ่นที่ใช้อยู่แพร่หลายในตะวันตกเข้ามาใช้ในประเทศไทย นอกจากนี้ยังเป็นผู้มีส่วนสำคัญที่สุดคนหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปี พ.ศ. 2475 อีกด้วย ในความเป็นจริงแล้ว ประเทศไทยมีความพยายามในการจัดตั้งเทศบาลหลายครั้ง ตั้งแต่สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เช่น พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ต้องการให้ประเทศไทยมีการปกครองท้องถิ่น เพื่อทำการปกครองตนเองขึ้นตามแบบอย่างประเทศตะวันตกที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาล (สถาบันพระปกเกล้า, ออนไลน์, 2551)

ส่วนในจังหวัดจันทบุรีนั้น เทศบาลที่ได้รับการจัดตั้งแห่งแรกคือ เทศบาลเมืองจันทบุรีถือได้ว่าเป็นเทศบาลชุดเก่าแก่ชุดแรกของเทศบาลในประเทศไทยคือได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2478 มีเนื้อที่ 2.5 ตารางกิโลเมตร มีบ้านจำนวน 5,272 หลัง มีหลวงประพันธ์ธัญวัติ เป็นนายกเทศมนตรีคนแรก และขุนบูรพาภิพล ม.ล.เสนิมสิงห์ ปราโมทย์ นายเชีย ฮงสมเกียรติ เป็นเทศมนตรี (เทศบาลเมืองจันทบุรี, ออนไลน์, ม.ป.ป.)

เทศบาลเมืองจันทบุรี ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนหลังมีนโยบายการกระจายอำนาจตามรัฐธรรมนูญฯ ฉบับ พ.ศ. 2540 กล่าวคือ การบริหารงานเทศบาลเมืองจันทบุรี ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2545 โดยได้มีการจัดแบ่งส่วนราชการของเทศบาลออกเป็นส่วนๆ เช่น สำนักปลัด กองวิชาการและแผนงาน กองช่าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองสวัสดิการสังคม กองการศึกษา กองคลัง เพื่อดูแลรับผิดชอบงานในภารกิจ ทั้งงานเชิงนโยบายและงานบริการ ซึ่งเป็นงานบริการที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ในท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อให้ประชาชน

ได้รับความสะดวกในการติดต่อกับเทศบาล มีการพัฒนาและรวมตัวของประชาชน โดยมีสมาชิกสภาเทศบาล ที่ผ่านการเลือกตั้งเป็นตัวแทนในการประสานและนำแผนของชุมชนมาร่างเป็นแผนพัฒนาเทศบาล ทั้งระยะสั้น ระยะปานกลาง ระยะยาว ตามแนวคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีจุดแข็งหลายประการได้ มีองค์กรที่มีขนาดเล็ก มีความใกล้ชิดกับประชาชน จึงทำให้รับรู้ปัญหาของประชาชน จึงทำให้รู้ปัญหาของประชาชนได้โดยตรง จึงสามารถตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว

2.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคการกระจายอำนาจ (พ.ศ. 2540 - ปัจจุบัน)

หลังจากเหตุการณ์พฤษภาทมิฬในปี พ.ศ. 2535 กระแสการปฏิรูปการเมืองได้ก่อตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว มีการเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการเมืองในหลาย ๆ ด้าน และด้านหนึ่งคือการเรียกร้องให้มีการกระจายอำนาจ ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2537 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ซึ่งประกาศใช้ในวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2537 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 จุดเปลี่ยนการกระจายอำนาจในประเทศไทยเกิดขึ้นจากนโยบายตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 นโยบายกระจายอำนาจจากรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีเนื้อหาสาระสำคัญที่ระบุไว้ในมาตราต่างๆ ดังนี้

2.2.1 มาตรา 282 ให้อำนาจการตัดสินใจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2.2 มาตรา 283 ได้กำหนดบทบาทให้การบริหารราชการส่วนกลางเป็นผู้กำกับดูแลมากกว่าการควบคุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2.3 มาตรา 284 กำหนดให้จัดทำพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ โดยมี เนื้อหาหลัก คือ การถ่ายโอนภารกิจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 35% และการถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

2.2.4 มาตรา 285 กำหนดให้สมาชิกสภาและผู้บริหารท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งโดยมีวาระครั้ง 4 ปี

2.2.5 มาตรา 286, 287 และ 290 กำหนดการมีส่วนร่วมของประชาชนตามวิธีการของประชาธิปไตย เช่น การถอดถอนนักการเมืองท้องถิ่น

2.2.6 มาตรา 289 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการทำหน้าที่ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น

ในการบังคับใช้ นโยบายการกระจายอำนาจตามรัฐธรรมนูญ 2540 มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. 2542 ได้วางกรอบให้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีที่มีอยู่ทั้งหมด 3 รูปแบบ คือ องค์กรบริหารงานส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบลนั้น องค์กรบริหารส่วนตำบลถือว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีจำนวนมากที่สุดของจังหวัดจันทบุรี คือ มีจำนวน 51 แห่ง จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ทั้งหมด 82 แห่ง

องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรี ปัจจุบันได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นผลมาจากเหตุการณ์พฤษภาทมิฬปี พ.ศ. 2535 เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเงื่อนไขให้รูปแบบองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ได้รับการผลักดันอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่เคยมีองค์กรบริหารส่วนตำบลมาแล้วในยุคพัฒนา กลุ่มนักวิชาการ และกลุ่มองค์กรประชาธิปไตย ได้ผลักดันพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับการที่กระทรวงมหาดไทยต้องการเบี่ยงเบนความสนใจจากสาธารณชนที่กดดันให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด รัฐบาลนายชวน หลีกภัย จึงดำเนินการตราพระราชบัญญัติสภาตำบล สภาตำบล และองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ขึ้น อย่างไรก็ดี ในระยะแรกพระราชบัญญัตินี้ได้ผนวกเอาโครงสร้างเก่าของการปกครองส่วนภูมิภาคเข้าไป โดยการระบุให้กำนัน และผู้ใหญ่บ้านซึ่งแต่เดิมมีสถานภาพเป็นสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่งสามารถมีตำแหน่งในกรรมการบริหาร และเป็นสมาชิก อบต. ได้

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ได้กำหนดหน้าที่ของอบต. ไว้ดังนี้

2.2.1 มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (มาตรา 66)

2.2.2 มีหน้าที่ต้องทำในเขตอบต. ดังนี้ (มาตรา 67)

- 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- 2) รักษาความสะอาดถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 7) คู่มือครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร ให้ตามความจำเป็นและสมควร

2.2.3 อบต. สามารถจัดทำกิจการในเขตอบต. ดังนี้ (มาตรา 68)

1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
 2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
 3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
 4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ

5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
 6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
 7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
 8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของ

แผ่นดิน

9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.
 10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
 11) กิจการเกี่ยวกับพาณิชย์
 12) การท่องเที่ยว
 13) การผังเมือง

2.2.4 การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ อบต. ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา อบต. การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผล การปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (มาตรา 69/1)

กล่าวโดยสรุปในปัจจุบันจังหวัดจันทบุรี มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 82 แห่ง ทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี ปัจจุบันมีนายชนพล กิจกาญจน์ เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

2. เทศบาลมีทั้งหมด 40 แห่ง ได้แก่

2.1 เทศบาลเมืองจันทบุรี

2.2 เทศบาลเมืองท่าช้าง

- 2.3 เทศบาลตำบลหนองบัว
- 2.4 เทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์
- 2.5 เทศบาลตำบลบางกะจะ
- 2.6 เทศบาลเมืองจันทนิมิต
- 2.7 เทศบาลตำบลเกาะขวาง
- 2.8 เทศบาลตำบลเสด็จ
- 2.9 เทศบาลเมืองขลุง
- 2.10 เทศบาลตำบลบ่อเวฬุ
- 2.11 เทศบาลตำบลบ่อ
- 2.12 เทศบาลตำบลเกวียนหัก
- 2.13 เทศบาลตำบลตกพรม
- 2.14 เทศบาลตำบลวันยาว
- 2.15 เทศบาลตำบลซึ้ง
- 2.16 เทศบาลตำบลปากน้ำแหลมสิงห์
- 2.17 เทศบาลตำบลพลี
- 2.18 เทศบาลตำบลทรายขาว
- 2.19 เทศบาลตำบลทับช้าง
- 2.20 เทศบาลตำบลท่าใหม่
- 2.21 เทศบาลตำบลหนองคล้า
- 2.22 เทศบาลตำบลเนินสูง
- 2.23 เทศบาลตำบลเขาบาศรี
- 2.24 เทศบาลตำบลเขาวัว-พลอยแหวน
- 2.25 เทศบาลตำบลนายายอาม
- 2.26 เทศบาลตำบลมะขาม
- 2.27 เทศบาลตำบลอ่างศิระ
- 2.28 เทศบาลตำบลมะขามเมืองใหม่
- 2.29 เทศบาลตำบลวังแซ้ม
- 2.30 เทศบาลตำบลท่าหลวง
- 2.31 เทศบาลตำบลฉม้น
- 2.32 เทศบาลตำบลป้อม

- 2.33 เทศบาลตำบลโป่งน้ำร้อน
- 2.34 เทศบาลตำบลหนองตาก
- 2.35 เทศบาลตำบลคลองใหญ่
- 2.36 เทศบาลตำบลพลวง
- 2.37 เทศบาลตำบลชากไทย
- 2.38 เทศบาลตำบลตะเคียนทอง
- 2.39 เทศบาลตำบลจันทเขลม
- 2.40 เทศบาลตำบลคลองพลู
- 3. องค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งหมด 41 แห่ง ได้แก่
 - 3.1 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง
 - 3.2 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว
 - 3.3 องค์การบริหารส่วนตำบลคมบาง
 - 3.4 องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนารายณ์
 - 3.5 องค์การบริหารส่วนตำบลบางกะจะ
 - 3.6 องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา
 - 3.7 องค์การบริหารส่วนตำบลวังสรรพรส
 - 3.8 องค์การบริหารส่วนตำบลตะปอน
 - 3.9 องค์การบริหารส่วนตำบลบางชัน
 - 3.10 องค์การบริหารส่วนตำบลมาบไพ
 - 3.11 องค์การบริหารส่วนตำบลตรอกนอง
 - 3.12 องค์การบริหารส่วนตำบลบางกะไชย
 - 3.13 องค์การบริหารส่วนตำบลบางสระเก้า
 - 3.14 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซึม
 - 3.15 องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเบริด
 - 3.16 องค์การบริหารส่วนตำบลทรายขาว
 - 3.17 องค์การบริหารส่วนตำบลปะตง
 - 3.18 องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขนาน
 - 3.19 องค์การบริหารส่วนตำบลตะตอน
 - 3.20 องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งหางแมว
 - 3.21 องค์การบริหารส่วนตำบลขุนซ่อง

- 3.22 องค์การบริหารส่วนตำบลสามพี่น้อง
- 3.23 องค์การบริหารส่วนตำบลพวา
- 3.24 องค์การบริหารส่วนตำบลเขาวงกต
- 3.25 องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งเบญจา
- 3.26 องค์การบริหารส่วนตำบลสองพี่น้อง
- 3.27 องค์การบริหารส่วนตำบลเขาแก้ว
- 3.28 องค์การบริหารส่วนตำบลโขมง
- 3.29 องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด
- 3.30 องค์การบริหารส่วนตำบลรำพัน
- 3.31 องค์การบริหารส่วนตำบลตะกาดเจ้า
- 3.32 องค์การบริหารส่วนตำบลสีพยา-บ่อพุ
- 3.33 องค์การบริหารส่วนตำบลนาขายอาม
- 3.34 องค์การบริหารส่วนตำบลช้างข้าม
- 3.35 องค์การบริหารส่วนตำบลวังโดนด
- 3.36 องค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่
- 3.37 องค์การบริหารส่วนตำบลกระเจาะ
- 3.38 องค์การบริหารส่วนตำบลสนามไชย
- 3.39 องค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน
- 3.40 องค์การบริหารส่วนตำบลเทพนิมิต
- 3.41 องค์การบริหารส่วนตำบลทับไทร

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (N = 82)	ร้อยละ
ชาย	60	73.20
หญิง	22	26.80
รวม	82	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.20 กลุ่มประชากรเป็นเพศหญิง 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.80

ตาราง 4 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (N = 82)	ร้อยละ
26 - 30 ปี	11	13.40
31 - 35 ปี	25	30.50
36 - 40 ปี	41	50.00
41 - 45 ปี	4	4.90
46 ปีขึ้นไป	1	1.20
รวม	82	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีช่วงอายุ 36 - 40 ปี จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00 กลุ่มประชากรอายุ 31 - 35 ปีขึ้นไป จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.50

ตาราง 5 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	จำนวน (N = 82)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปลาย / ปวช.	1	1.20
อนุปริญญา / ปวส.	17	20.70
ปริญญาตรี	63	76.80
สูงกว่าปริญญาตรี	1	1.20
รวม	82	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีระดับปริญญาตรี 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.80 อนุปริญญา / ปวส. 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.70

ตาราง 6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (N = 82)	ร้อยละ
ข้าราชการ	69	84.10
พนักงานจ้าง	11	13.40
ลูกจ้าง	2	2.40
รวม	82	100.00

จากตาราง 6 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบรับราชการ 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.10 พนักงานจ้าง 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.40

ตาราง 7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้	จำนวน (N = 82)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	56	68.30
15,001 บาทขึ้นไป	26	31.70
รวม	82	100.00

จากตาราง 7 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.30 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 บาทขึ้นไป 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.70

ตาราง 8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (N = 82)	ร้อยละ
โสด	28	34.10
สมรส	46	56.10
แยกกันอยู่	4	4.90
หม้าย / หย่าร้าง	4	4.90
รวม	82	100.00

จากตาราง 8 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีสถานภาพสมรส 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.10 โสด 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.10

ตาราง 9 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านช่างโยธา

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน (N = 82)	ร้อยละ
5 - 10 ปี	43	52.40
11 - 15 ปี	29	35.40
16 - 20 ปี	10	12.20
รวม	82	100.00

จากตาราง 9 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 - 10 ปี จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.40 ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.40

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความเหมาะสมของราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ในทัศนะของบุคลากรด้านช่างโยธา

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวประชากรจำแนกตามความเหมาะสมของราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เกณฑ์ความเหมาะสม	μ	S.D.	การตีความ	ลำดับที่
1. การคำนวณค่างานต้นทุน (Direct Cost) ที่กำหนดให้ใช้วิธีการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างของ อปท.	3.54	0.67	เหมาะสมมาก	1
2. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานก่อสร้าง (Indirect Cost) หรือ Factor F ซึ่งประกอบด้วย ค่าอำนาจการ ดอกเบี้ย กำไรและค่าภาษี จัดทำไว้ในรูปของตาราง Factor F ซึ่งเป็นตารางสำเร็จรูปที่นำมาใช้ในการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างของ อปท.	3.10	0.76	เหมาะสมปานกลาง	2

ตาราง 10 (ต่อ)

เกณฑ์ความเหมาะสม	μ	S.D.	การตีความ	ลำดับที่
3. ค่าใช้จ่ายพิเศษตามข้อกำหนดและค่าใช้จ่าย อื่นๆ นำมาคำนวณรวมกันเพื่อเป็นราคาค่างาน ก่อสร้างของ อปท.	2.94	0.74	เหมาะสม ปานกลาง	3
4. บัญชีอัตราค่าแรงงาน ตารางขนส่งวัสดุ ก่อสร้างนำมาใช้กับ อปท.	2.72	0.79	เหมาะสม ปานกลาง	4
รวม	3.08	0.74	เหมาะสม มาก	

จากตาราง 10 แสดงว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี เห็นว่าเกณฑ์ในการกำหนดราคาค่างานก่อสร้าง มีความเหมาะสมมาก แต่ถ้าพิจารณาในรายชื่อเกณฑ์ มีระดับความเหมาะสมแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความเหมาะสมมาก และกลุ่มที่มีความเหมาะสมปานกลาง

กลุ่มที่มีความเหมาะสมมากได้แก่เกณฑ์เรื่อง การคำนวณค่างานต้นทุน (Direct Cost) ที่กำหนดให้ใช้วิธีการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างของ อปท. ส่วนกลุ่มที่มีความเหมาะสมปานกลาง โดยเรียงลำดับเกณฑ์ดังนี้คือ

1. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานก่อสร้าง (Indirect Cost) หรือ Factor F ซึ่งประกอบด้วย ค่าอำนวยการ ดอกเบี้ย กำไรและค่าภาษี จัดทำไว้ในรูปของตาราง Factor F ซึ่งเป็นตารางสำเร็จรูป ที่นำมาใช้ในการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างของ อปท.

2. ค่าใช้จ่ายพิเศษตามข้อกำหนดและค่าใช้จ่ายอื่นๆ นำมาคำนวณรวมกันเพื่อเป็นราคาค่างานก่อสร้างของ อปท.

3. บัญชีอัตราค่าแรงงาน ตารางขนส่งวัสดุก่อสร้างนำมาใช้กับ อปท.

เกณฑ์ในแต่ละข้อที่เป็นตัวกำหนดราคาค่างานก่อสร้างดังกล่าวสามารถอธิบายในรายละเอียดได้ดังนี้คือ

1. ค่าใช้จ่ายในการคำนวณค่างานต้นทุน (Direct Cost) หมายความว่าในการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ต้องทำการกำหนดราคาค่างานต้นทุน (Direct Cost) ของโครงการก่อสร้างในแต่ละโครงการ ซึ่งค่างานต้นทุนเป็นส่วนของหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณราคาค่าทุนของงานก่อสร้าง ได้แก่ ราคา วัสดุ อัตราค่าแรงงาน ค่าขนส่ง ค่างานและค่าดำเนินการต่างๆ เป็นต้น

2. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานก่อสร้าง (Indirect Cost) หรือ Factor F หมายความว่า ในการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ต้องทำการกำหนดราคาค่างานต้นทุน (Direct Cost) ทั้งหมดให้แล้วเสร็จจึงจะทำการกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานก่อสร้าง (Indirect Cost) ซึ่งประกอบด้วย ค่าอำนาจการ ดอกเบี้ย กำไรและค่าภาษี จัดทำไว้ในรูปของตาราง Factor F ซึ่งเป็นตารางสำเร็จรูปที่นำมาใช้ในการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) โดยมีการปรับปรุงแก้ไขเป็นประจำทุกปี เพื่อป้องกันไม่ให้ค่าก่อสร้างที่ได้สูงเกินกว่าความเป็นจริง และง่ายต่อการตรวจสอบ

3. ค่าใช้จ่ายพิเศษตามข้อกำหนดและค่าใช้จ่ายอื่นๆ นำมาคำนวณรวมกันเพื่อเป็นราคาค่างานก่อสร้างของ อปท. หมายความว่า ในการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ต้องทำการกำหนดค่าใช้จ่ายพิเศษตามข้อกำหนดและค่าใช้จ่ายอื่นๆ นำมาคำนวณรวมกันเพื่อเป็นราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ที่จำเป็นต้องมี เช่น ค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์เครื่องจักรกลพิเศษในงานก่อสร้าง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการกำหนดให้ใช้น้ำมันพิเศษเพื่อความปลอดภัย ค่าใช้จ่ายในการจัดทำระบบป้องกันฝุ่น เป็นต้น ซึ่งค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ไม่ได้มีทุกโครงการ ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะกำหนดเป็นค่าใช้จ่ายที่ชัดเจนไว้ในส่วนของค่างานต้นทุนและในส่วน of ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการก่อสร้างได้ จึงจำเป็นต้องแยกมากำหนดเป็นหลักเกณฑ์เพื่อคำนวณต่างหาก

4. บัญชีอัตราค่าแรงงาน ตารางขนส่งวัสดุก่อสร้างนำมาใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี หมายความว่า การที่นำบัญชีอัตราค่าแรงงาน ตารางขนส่งวัสดุ มาใช้ในการคำนวณราคากลางงานก่อสร้าง ที่กำหนดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับนโยบายราคากลางงานก่อสร้างหรือคณะกรรมการ หรือหน่วยงานที่คณะกรรมการกำกับนโยบายราคากลางงานก่อสร้างมอบหมาย โดยกระทรวงการคลังกำหนดให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐ ถือเป็นปฏิบัติในการกำหนดราคากลางงานก่อสร้าง

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองที่มีผลต่อการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ในทัศนะของบุคลากรด้านช่างโยธา

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากรจำแนกตามปัจจัยต้นทุนที่เกี่ยวข้องในการผลิต

ต้นทุนที่เกี่ยวข้องในการผลิต	μ	S.D.	การตีความ	ลำดับที่
1. ค่าน้ำมัน	3.38	0.91	มีผลปานกลาง	2
2. ค่าขนส่ง	3.40	0.77	มีผลปานกลาง	1
3. ค่าแรงงาน	3.37	0.94	มีผลปานกลาง	3
4. ค่าวัสดุ	3.37	1.12	มีผลปานกลาง	3
รวม	3.38	0.94	มีผลปานกลาง	

จากตาราง 11 แสดงว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี เห็นว่าต้นทุนที่เกี่ยวข้องในการผลิตมีผลต่อการกำหนดราคาค่างานก่อสร้าง ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของต้นทุนใน 4 เรื่องคือ ค่าน้ำมัน ค่าขนส่ง ค่าแรงงาน และค่าวัสดุ ก็จะพบว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางทั้ง 4 เรื่อง ดังกล่าวมีผลต่อการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างสามารถอธิบายในรายละเอียดดังนี้

1. การที่ค่าขนส่งมีผลระดับปานกลางต่อการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างหมายความว่ามีการจัดทำเป็นข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นมาพร้อม ได้จัดทำไว้เป็นตารางค่าขนส่งวัสดุก่อสร้างตามประเภทของรถบรรทุก และระดับราค้ำมันเชื้อเพลิง โซล่าเพื่อให้ผู้ที่ทำหน้าที่คำนวณราคาค่างานก่อสร้างนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการคำนวณราคาค่างานก่อสร้างในส่วนของ การคิดค่าขนส่งวัสดุก่อสร้าง และกำหนดให้กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) มีอำนาจหน้าที่ปรับปรุงตารางค่าขนส่งวัสดุก่อสร้างดังกล่าว ให้สอดคล้องตามราคาน้ำมันและสภาวะการณ์ทางด้านเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป

จึงเป็นเหตุปัจจัยให้ กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง

2. การที่ค่าน้ำมันมีผลระดับปานกลางต่อการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างหมายความว่า การที่มีการจัดทำเป็นรายละเอียดขึ้นมาเพื่อประกอบการคำนวณค่างานต้นทุน ตามหลักเกณฑ์

การคำนวณราคางานก่อสร้าง ตามราคาน้ำมันและสภาวะการทางด้านเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เช่นเดียวกับค่าขนส่งวัสดุก่อสร้าง ค่าดำเนินการและค่าเสื่อมราคา

จึงเป็นเหตุปัจจัยให้กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดจันทบุรีเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง

3. ค่าใช้จ่ายพิเศษตามข้อกำหนดและค่าใช้จ่ายอื่นๆ นำมาคำนวณรวมกันเพื่อเป็นราคาค่างานก่อสร้างของ อปท. หมายความว่า ในการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ต้องทำการกำหนดค่าใช้จ่ายพิเศษตามข้อกำหนดและค่าใช้จ่ายอื่นๆ นำมาคำนวณรวมกันเพื่อเป็นราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ที่จำเป็นต้องมี เช่น ค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์เครื่องจักรกลพิเศษในงานก่อสร้าง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการกำหนดให้ใช้นั่งร้านพิเศษเพื่อความปลอดภัย ค่าใช้จ่ายในการจัดทำระบบป้องกันฝุ่น เป็นต้น ซึ่งค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ไม่ได้มีทุกโครงการ ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะกำหนดเป็นค่าใช้จ่ายที่ชัดเจนไว้ในส่วนของค่างานต้นทุนและในส่วนของการดำเนินการก่อสร้างได้ จึงจำเป็นต้องแยกมากำหนดเป็นหลักเกณฑ์เพื่อคำนวณต่างหาก

4. บัญชีอัตราค่าแรงงาน ตารางขนส่งวัสดุก่อสร้างนำมาใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี หมายความว่า การที่นำบัญชีอัตราค่าแรงงาน ตารางขนส่งวัสดุ มาใช้ในการคำนวณราคากลางงานก่อสร้างที่กำหนดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ กำกับนโยบายราคากลางงานก่อสร้างหรือคณะกรรมการ หรือหน่วยงานที่คณะกรรมการกำกับนโยบายราคากลางงานก่อสร้างมอบหมาย โดยกระทรวงการคลังกำหนดให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐ ถือปฏิบัติในการกำหนดราคากลางงานก่อสร้าง

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากรจำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับการเอื้อประโยชน์ของนักการเมือง

การเอื้อประโยชน์ของนักการเมือง	μ	S.D.	การตีความ	ลำดับที่
1. ในการกำหนดราคางานก่อสร้าง				
มักมีนักการเมืองเข้ามาลือคสเป็ค	3.50	0.77	มีผลมาก	1
เพื่อผลประโยชน์ของพรรคพวกด้วย				
2. มีการใช้ตำแหน่งทางการเมือง				
ตั้งราคางานก่อสร้างสูงกว่า	3.26	0.90	มีผลปานกลาง	2
ความเป็นจริง				

ตาราง 12 (ต่อ)

การเอื้อประโยชน์ของนักการเมือง	μ	S.D.	การตีความ	ลำดับที่
3. มีการกำหนดแหล่งวัสดุที่นำมาใช้ เช่น โรงโมหิน ท่าทราย แหล่งลูกรัง	2.95	0.90	มีผลปานกลาง	4
4. มีการกำหนดสถานที่ตั้งโครงการ ก่อสร้างเพื่อเอื้อประโยชน์ฐานเสียง ทางการเมือง	3.15	3.51	มีผลปานกลาง	3
รวม	3.22	1.52	มีผลปานกลาง	

จากตาราง 12 แสดงว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี เห็นว่าการเอื้อประโยชน์ของนักการเมืองมีผลปานกลางต่อการกำหนดราคาค่างานก่อสร้าง แต่เมื่อพิจารณาในรายข้อก็จะพบที่มีความแตกต่างของการเป็นปัจจัยที่มีผลแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มรายข้อที่มีผลมาก ได้แก่ ในการกำหนดราคางานก่อสร้าง มักมีนักการเมืองเข้ามาสื่อคสเป็คเพื่อผลประโยชน์ของพรรคพวกด้วยกัน ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งเป็นรายข้อที่มีผลปานกลาง 3 ข้อตามลำดับจากมากไปน้อยคือ มีการใช้ตำแหน่งทางการเมือง ตั้งราคางานก่อสร้างสูงกว่าความเป็นจริง มีการกำหนดสถานที่ตั้งโครงการก่อสร้างเพื่อเอื้อประโยชน์ฐานเสียงทางการเมือง มีการกำหนดแหล่งวัสดุที่นำมาใช้ เช่น โรงโมหิน ท่าทราย แหล่งลูกรัง

ปัจจัยในแต่ละข้อที่มีผลต่อการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างดังกล่าวสามารถอธิบายในรายละเอียดได้ดังนี้คือ

1. ในการกำหนดราคางานก่อสร้าง มักมีนักการเมืองเข้ามาสื่อคสเป็ค หมายความว่า การที่มีนักการเมืองท้องถิ่นบางคนเช่น นายกองค้การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล นายเทศมนตรี รองนายเทศมนตรี สมาชิกสภาท้องถิ่นสามารถเข้ามามีบทบาทในการสั่งการให้ใช้วัสดุหรืออุปกรณ์ก่อสร้างบางประเภทที่มีข้อกำหนดหรือมีรายละเอียดของผลิตภัณฑ์บางรายการที่กลุ่มของพรรคพวกตนเองได้ประโยชน์ มาใช้ในการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ ผลกำไรให้แก่กลุ่มพรรคพวกของตนเอง

การที่มีนักการเมืองเข้ามาสื่อคสเป็คเพื่อผลประโยชน์ของพรรคพวก จึงเป็นเหตุปัจจัยให้กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีเห็นว่าเป็นความเหมาะสมมาก

2. มีการใช้ตำแหน่งทางการเมือง ตั้งราคางานก่อสร้างสูงกว่าความเป็นจริง หมายความว่า การที่นักการเมืองท้องถิ่นบางคน เช่น นายกองค้การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี สมาชิกสภาท้องถิ่นสามารถเข้ามามีบทบาทในการสั่งการให้บุคลากรด้านช่างโยธากำหนดราคางานก่อสร้างให้มีค่างานสูงกว่าความเป็นจริง

การที่มีการใช้ตำแหน่งทางการเมือง ตั้งราคางานก่อสร้างสูงกว่าความเป็นจริง เป็นเหตุปัจจัยให้กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีเห็นว่ามีคามเหมาะสมปานกลาง

3. มีการกำหนดสถานที่ตั้งโครงการก่อสร้างเพื่อเอื้อประโยชน์ฐานเสียงทางการเมือง หมายความว่า การที่นักการเมืองท้องถิ่นบางคนเช่น นายกองค้การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี สมาชิกสภาท้องถิ่นสามารถเข้ามามีบทบาทในการสั่งการให้กำหนดสถานที่ตั้งโครงการก่อสร้างเพื่อเอื้อประโยชน์ฐานเสียงทางการเมืองของตนเอง

การที่นักการเมืองกำหนดสถานที่ตั้งโครงการก่อสร้างเพื่อเอื้อประโยชน์ฐานเสียงทางการเมืองเป็นเหตุปัจจัยให้ กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีเห็นว่ามีคามเหมาะสมปานกลาง

4. มีการกำหนดแหล่งวัสดุที่นำมาใช้ เช่น โรงไม้หิน ท่าทราย แหล่งลูกรัง หมายความว่า การที่นักการเมืองท้องถิ่นบางคนเช่น นายกองค้การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี สมาชิกสภาท้องถิ่นสามารถเข้ามามีบทบาทในการสั่งการให้กำหนดแหล่งวัสดุที่นำมาใช้ เช่น โรงไม้หิน ท่าทราย แหล่งลูกรังเพื่อผลประโยชน์ของพรรคพวกเป็นเหตุปัจจัยให้กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีเห็นว่ามีคามเหมาะสมปานกลาง

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากรจำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับการแสวงหาค่าเช่าของราชการ

การแสวงหาค่าเช่าของราชการ	μ	S.D.	การตีความ	ลำดับที่
1. ใช้วิชาชีพบังหน้าในการกำหนดราคางานก่อสร้างสูงกว่าความเป็นจริง	3.38	0.84	มีผลปานกลาง	1
2. มีการใช้อำนาจในการควบคุมคุณภาพเปลี่ยนวัสดุงานก่อสร้างที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้	3.17	0.80	มีผลปานกลาง	2
3. มีการออกแบบโดยมีการกำหนดวัสดุที่มีขายเฉพาะแห่ง	3.02	0.77	มีผลปานกลาง	3
4. การใช้อำนาจหน้าที่ที่กำหนดที่ตั้งโครงการที่เอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มพรรคพวก	2.89	0.97	มีผลปานกลาง	4
รวม	3.12	0.85	มีผลปานกลาง	-

จากตาราง 13 แสดงว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี เห็นว่าการแสวงหาค่าเช่าของราชการ มีผลต่อการกำหนดราค่างานก่อสร้าง ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายละเอียดในรายชื่อของการแสวงหาค่าเช่าของราชการใน 4 ข้อ ก็จะพบว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางทั้ง 4 ข้อ

ปัจจัยในแต่ละข้อที่มีผลต่อการกำหนดราค่างานก่อสร้างดังกล่าวสามารถอธิบายในรายละเอียดได้ดังนี้คือ

1. การที่มีการใช้วิชาชีพบังหน้าในการกำหนดราค่างานก่อสร้างสูงกว่าความเป็นจริง มีผลระดับปานกลางต่อการกำหนดราค่างานก่อสร้าง หมายความว่า การที่มีข้าราชการบางคนที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดราค่างานก่อสร้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง เข้ามามีบทบาทในการกำหนดราค่างานก่อสร้างให้มีราค่างานที่สูงกว่าความเป็นจริง

จึงเป็นเหตุปัจจัยให้กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีเห็นว่าเป็นความเหมาะสมปานกลาง

2. การที่มีการใช้อำนาจในการควบคุมคุณภาพเปลี่ยนวัสดุงานก่อสร้างที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้มีผลระดับปานกลางต่อการกำหนดราค่างานก่อสร้าง หมายความว่า การที่มีข้าราชการบางคนที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมคุณภาพงานก่อสร้างใช้อำนาจหน้าที่ในการ

ควบคุมคุณภาพงานก่อสร้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งเข้ามามีบทบาทในการเปลี่ยน วัสดุงานก่อสร้างให้มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้

จึงเป็นเหตุปัจจัยให้กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด จันทบุรีเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง

3. การที่มีการออกแบบโดยมีการกำหนดวัสดุที่มีขายเฉพาะแห่งมีผลระดับปานกลาง ต่อการกำหนดราคาค่างานก่อสร้าง หมายความว่า การที่มีข้าราชการบางคนที่มีอำนาจหน้าที่ในการ ออกแบบในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งเข้ามามีบทบาทในการออกแบบโดยมี การกำหนดวัสดุที่มีขายเฉพาะแห่งแสวงหาค่าเช่า

จึงเป็นเหตุปัจจัยให้กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด จันทบุรีเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง

4. การที่มีการใช้อำนาจหน้าที่กำหนดที่ตั้งโครงการที่เอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มพรรคพวก มีผลระดับปานกลางต่อการกำหนดราคาค่างานก่อสร้าง หมายความว่า การที่มีข้าราชการบางคน ที่มีอำนาจหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดที่ตั้งโครงการที่เอื้อประโยชน์ต่อ กลุ่มพรรคพวก

จึงเป็นเหตุปัจจัยให้กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด จันทบุรีเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยเกี่ยวกับบทบาท ประชาสังคม

บทบาทของประชาสังคม	μ	S.D.	การตีความ	ลำดับที่
1. ประชาชนมีส่วนได้ส่วนเสีย มักเรียกร้อง ปริมาณงานก่อสร้างมากที่สุด	3.60	0.87	มีผลมาก	1
2. ประชาชนมีส่วนได้ส่วนเสีย มักเสนอให้ใช้ ทรัพยากรท้องถิ่น โดยไม่คำนึงถึงคุณภาพ	3.22	0.77	มีผลปานกลาง	2
3. การผลักดันการผลักดันกลุ่มธุรกิจค้าวัสดุก่อสร้าง ทำให้ราคางานก่อสร้างสูงกว่าที่ควรจะเป็น	3.06	0.88	มีผลปานกลาง	3
4. การเปิดโปงของสื่อมวลชน ทำให้ราคางาน ก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน	2.63	1.07	มีผลปานกลาง	4
รวม	3.13	0.77	มีผลปานกลาง	-

จากตาราง 14 แสดงว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี เห็นว่าบทบาทประชาสังคม มีผลปานกลางต่อการกำหนดราคาค่างานก่อสร้าง แต่เมื่อพิจารณาในรายข้อก็จะพบว่ามีความแตกต่างของการเป็นปัจจัยที่มีผลแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มรายข้อที่มีผลมาก ประชาชนมีส่วนได้ส่วนเสีย มักเรียกร้องปริมาณงานก่อสร้างมากที่สุด ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งเป็นรายข้อที่มีผลปานกลาง 3 ข้อ ตามลำดับจากมากไปน้อยคือ ประชาชนมีส่วนได้ส่วนเสีย มักเสนอให้ใช้ทรัพยากรท้องถิ่นโดยไม่คำนึงถึงคุณภาพ การผลักดันกลุ่มธุรกิจค้าวัสดุก่อสร้างทำให้ราคางานก่อสร้างสูงกว่าที่ควรจะเป็น การเปิดโปงของสื่อมวลชน ทำให้ราคางานก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน

ปัจจัยในแต่ละข้อที่มีผลต่อการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างดังกล่าวสามารถอธิบายในรายละเอียดได้ดังนี้คือ

1. ประชาชนมีส่วนได้ส่วนเสีย มักเรียกร้องปริมาณงานก่อสร้างมากที่สุด หมายความว่า การที่มีประชาชนบางคนหรือบางกลุ่มที่ได้รับประโยชน์จากโครงการก่อสร้าง มักจะมีการเรียกร้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำการกำหนดงานก่อสร้างให้ปริมาณงานมากเกินไปในแต่ละโครงการ

จึงเป็นเหตุปัจจัยให้ กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีเห็นว่าบทบาทของประชาสังคมมีความเหมาะสมมาก

2. ประชาชนมีส่วนได้ส่วนเสีย มักเสนอให้ใช้ทรัพยากรท้องถิ่นโดยไม่คำนึงถึงคุณภาพ หมายความว่า การที่มีประชาชนบางคนหรือบางกลุ่มที่มีส่วนได้เสียจากโครงการก่อสร้าง มักจะมีการเรียกร้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำการกำหนดทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นโดยไม่คำนึงถึงคุณภาพหรือความเหมาะสมของทรัพยากรที่นำมาใช้การกำหนดราคาค่างานก่อสร้าง

จึงเป็นเหตุปัจจัยให้ กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง

3. การผลักดันกลุ่มธุรกิจค้าวัสดุก่อสร้างทำให้ราคางานก่อสร้างสูงกว่าที่ควรจะเป็น หมายความว่า การที่มีประชาชนบางคนหรือบางกลุ่มที่มีส่วนได้เสียจากการผลักดันกลุ่มธุรกิจค้าวัสดุก่อสร้างทำการกำหนดค่าวัสดุก่อสร้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีราคาสูงกว่าความเป็นจริง

จึงเป็นเหตุปัจจัยให้ กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง

4. การเปิดโปงของสื่อมวลชน ทำให้ราคางานก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน หมายความว่า การที่มีประชาชนบางคนหรือบางกลุ่มทำการเปิดเผยข้อมูลหรือหลักเกณฑ์ในการกำหนดราคาค่างานก่อสร้างโดยทำการเปิดเผยผ่านสื่อมวลชนเป็นเหตุให้ทำให้ราคางานก่อสร้างเป็นไปตามมาตรฐาน

จึงเป็นเหตุปัจจัยให้ กลุ่มบุคลากรด้านช่างโยธาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดจันทบุรีเห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง

ตาราง 15 ผลการทดสอบสมมติฐานของตัวแปรกำหนด

สมมติฐานการวิจัย	ค่าสหสัมพันธ์	การตีความ	ผลการทดสอบ
1. ต้นทุนการผลิตมีผลต่อความสัมพัทธ์กับความเหมาะสมของราคาค่างานก่อสร้างขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ในทัศนะของช่างโยธา	0.60	มี ความสัมพัทธ์ ระดับสูง	ยอมรับสมมติฐาน
2. การเอื้อประโยชน์ของนักการเมืองมีผลต่อความสัมพัทธ์กับความเหมาะสมของราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีในทัศนะของช่างโยธา	0.32	มี ความสัมพัทธ์ ปานกลาง	ไม่ยอมรับสมมติฐาน
3. การแสวงหาค่าเช่าของราชการมีผลต่อความสัมพัทธ์เหมาะสมของราคาค่างานก่อสร้างขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีในทัศนะของช่างโยธา	0.60	มี ความสัมพัทธ์ ระดับสูง	ยอมรับสมมติฐาน
4. บทบาทประชาคมมีผลต่อความสัมพัทธ์เหมาะสมของราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ในทัศนะของช่างโยธา	0.60	มี ความสัมพัทธ์ ระดับสูง	ยอมรับสมมติฐาน

ค่าของสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สันจะแสดงถึงระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์ ถ้าค่าที่ได้เข้าใกล้ 1 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันมาก ถ้าเป็นศูนย์หรือเข้าใกล้ศูนย์ แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือมีความสัมพันธ์กันน้อย ดังนี้

ค่าสหสัมพันธ์	การตีความ
0.01 - 0.25	มีความสัมพันธ์ต่ำ
0.26 - 0.50	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
0.51 - 0.75	มีความสัมพันธ์สูง
0.76 - 1.00	มีความสัมพันธ์สูงมาก

หลังจากวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แล้วในกรณีที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงและยอมรับสมมติฐานที่ระดับนัยยะสำคัญที่ .05 แล้ว จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในเชิงเหตุโดยใช้ฐานทางแนวคิดทฤษฎีต่อไปดังนี้

1. สมมติฐานการวิจัยที่ว่า ต้นทุนการผลิตมีผลต่อความสัมพันธ์กับความเหมาะสมของราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ในทัศนะของช่างโยธาสามารถยอมรับสมมติฐานได้เนื่องจากค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงคือมีความหนักแน่น (Strength) ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามมาก
2. สมมติฐานการวิจัยที่ว่า การเอื้อประโยชน์ของนักการเมืองมีผลต่อความสัมพันธ์กับความเหมาะสมของราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี ในทัศนะของช่างโยธาไม่สามารถยอมรับสมมติฐานได้ เนื่องจากมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางคือมีความหนักแน่นของตัวแปรต้นตัวแปรตามไม่สูงมากนัก
3. สมมติฐานการวิจัยที่ว่า การแสวงหาค่าเช่าของราชการมีผลต่อความสัมพันธ์เหมาะสมของราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีในทัศนะของช่างโยธาสามารถยอมรับสมมติฐานได้เนื่องจากค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงคือมีความหนักแน่นของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามมาก
4. สมมติฐานการวิจัยที่ว่า การแสวงหาค่าเช่าของราชการมีผลต่อความสัมพันธ์เหมาะสมของราคาค่างานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีในทัศนะของช่างโยธาสามารถยอมรับสมมติฐานได้เนื่องจากค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงคือมีความหนักแน่นของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามมาก